

Γιόαхим Φρίντριχ

4½ ΦΙΛΟΙ

12

και η ύποπτη υπόθεση στο γυμναστήριο

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

FIT & FUEL

1ο δωδέκατο:

Οι αντίζηλοι!

«Πώς ονομάζεται το αγγούρι;» ρώτησε δύσπιστα η κυρία Σούλτε-Στράτμαν.

«Άγρια Χίλντα!» είπε η θεία Χίλντα λάμποντας ολόκληρη.

«Είναι μια ποικιλία που δημιούργησα ο ίδιος!» πρόσθεσε ο θείος Βέρνερ, με στήθος φουσκωμένο από υπερφάνεια. «Άλλοι καλλιεργούν τριαντάφυλλα, εγώ αγγούρια».

Τα αγγούρια που καλλιεργούσε ο θείος Βέρνερ τα γνωρίζαμε πολύ καλά. Είχαν υπάρξει κάποτε η αιτία για μια από τις υποθέσεις μας.

«Και είναι όλα απολύτως βιολογικά!» συνέχισε ο θείος Βέρνερ. «Στον σύλλογό μας δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούμε χημικά λιπάσματα. Έτσι αναφέρεται στο καταστατικό».

«Και το καταστατικό είναι νόμος!» πρόσθεσε η θεία Χίλντα μ' ένα μικρό χαμόγελο.

«Ρε μεγάλε!» φώναξα. «Τα αγγούρια είναι πραγ-

ματικά πολύ νόστιμα, κυρία Σούλτε-Στράτμαν! Τα έχω δοκιμάσει».

«Ε, τότε δεν μπορώ βέβαια να πω όχι». Η αγαπημένη μου καθηγήτρια γέλασε. «Τύλιξέ μου, σε παρακαλώ, δύο Άγριες Χίλντες, Φρίντελ».

«Τα μισά από τα έσοδα θα πάνε σε καλό σκοπό» είπε η θεία Χίλντα, ενώ διάλεγα δύο ιδιαίτερος ωραία αγγούρια.

Ο Κάλε, η Στέφι, ο Ραπανάκης κι εγώ είχαμε υποσχεθεί στη θεία Χίλντα και στον θείο Βέρνερ να τους βοηθήσουμε στο παζάρι του συλλόγου των περιβολάρηδων στον οποίο ήταν μέλη. Εκεί οι περιβολάρηδες πουλούσαν μια φορά τον χρόνο τη σοδειά από τα περιβόλια τους. Άλλωστε, οφείλαμε στη θεία και στον θείο του Κάλε να τους βοηθήσουμε. Στο κάτω κάτω είχαν αφήσει τον σκύλο μας, τον Πεντάμορφο, να μένει στο περιβόλι τους. Ούτε η μαμά μου, ούτε οι γονείς του Κάλε, ούτε και της Στέφι και του Ραπανάκη είχαν επιτρέψει να μείνει μαζί τους ο Πεντάμορφος. Ίσως επειδή ο Πεντάμορφος έχει κάνει ένα σωρό σκανταλιές. Είναι ένας πραγματικός αλανιάρης σκύλος και σχετικά κατσιασμένος. Επίσης, του λείπει μισό αυτί και δυο τρία δόντια. Όταν είναι αναστατωμένος ή χαίρεται, σφυρίζει μέσα από το κενό των δοντιών του σαν παλιός βραστήρας. Δεν είναι πολύ καιρό μαζί μας, όμως δεν μπορώ να φανταστώ πια τη ζωή μου χωρίς αυτόν. Σίγουρα ούτε και οι φίλοι μου, παρόλο που ο Κάλε δεν θα το παραδεχόταν ποτέ.

Έτσι, ο Πεντάμορφος καθόταν τώρα πάλι κάτω από τον πάγκο της θείας Χίλντα και του θείου Βέρνερ ελπίζοντας να του πέσει από πάνω τίποτα φαγώσιμο.

Είχα μιλήσει στην κυρία Σούλτε-Στράτμαν για το παζάρι κατά τη διάρκεια του μαθήματος της Βιολογίας, και ήλπιζα να έρθει. Περίμενε παιδί και έτσι δεν θα την έβλαπταν μερικά βιολογικά λαχανικά. Άλλωστε, τον τελευταίο καιρό δεν έδειχνε και πολύ καλά. Λίγες βιταμίνες θα της έκαναν σίγουρα καλό. Κι έτσι χάρηκα ακόμα περισσότερο που τώρα αγόρασε κάτι από μένα. Δεν με ενόχλησε ούτε καν το πονηρό χαμόγελο της Στέφι.

Η κυρία Σούλτε-Στράτμαν έκρυψε τα δυο αγγούρια στην τσάντα της και μου έδωσε ένα χαρτονόμισμα. Καθώς μετρούσα ακόμη τα ρέστα, ο Κάλε μου άρπαξε το χαρτονόμισμα από το χέρι.

«Φέρε 'δω, Φρίντελ».

«Ρε μεγάλη!» φώναξα.

«Για να δω!» έκανε απλώς ο Κάλε και κοίταξε το χαρτονόμισμα στο φως.

«Μπας και πιστεύεις ότι είναι πλαστό;» ρώτησε η κυρία Σούλτε-Στράτμαν.

Αισθάνθηκα τέτοια ντροπή!

«Το κάνει όλη μέρα αυτό!» αναστέναξε η θεία Χίλντα.

«Ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις» μουρμούρισε ο Κάλε, ενώ παρατηρούσε εξεταστικά το χαρτονόμισμα, λες και είχε ιδέα πώς να διακρίνει τα πλαστά χαρτονομί-

σματα. «Αυτά τα παζάρια είναι ιδανικά για να διακινήσει κανείς τέτοια 'λουλουδάκια'».

«Σωστά» είπε η κυρία Σούλτε-Στράτμαν προς μεγάλη μου έκπληξη. «Είδα μάλιστα ήδη μερικά».

«Αλήθεια;» φώναξε ο Κάλε. «Πού;»

«Σ' εκείνον εκεί τον πάγκο» απάντησε χαμογελώντας η κυρία Σούλτε-Στράτμαν. «Αν θυμάμαι καλά, ήταν τριαντάφυλλα».

Ο Κάλε έγινε κατακόκκινος, ενώ η κυρία Σούλτε-Στράτμαν, η θεία Χίλντα και ο θείος Βέρνερ διπλώθηκαν στα δύο από τα γέλια.

Δεν απορούσα που δούλευαν πάλι τον Κάλε. Έχει ιδρύσει την ομάδα ντετέκτιβ Κάλε και Σία. Γι' αυτό θεωρεί τον εαυτό του αρχηγό της. Προπαντός όμως νομίζει ότι είναι ο πιο φοβερός ντετέκτιβ που έχει δει ποτέ ο κόσμος. Έχουμε ήδη λύσει μερικές υποθέσεις, όμως αυτό δεν το οφείλαμε τις περισσότερες φορές στον Κάλε, παρά σχεδόν πάντα στον Πεντάμορφο. Γιατί αυτός είναι ο πιο έξυπνος και ο πιο αξιόπιστος σκύλος που έχω δει ποτέ μου, ακόμα κι αν ξέρει να το κρύβει αρκετά καλά.

«Εσύ φταις» είπε η Στέφι, αφού η θεία Χίλντα και ο θείος Βέρνερ είχαν ηρεμήσει πάλι και η κυρία Σούλτε-Στράτμαν είχε πάει κιόλας δυστυχώς στον επόμενο πάγκο.

«Ναι, άρχισε τώρα κι εσύ!» γκρίνιαξε ο Κάλε. «Εάν δεν φρόντιζα εγώ για τις υποθέσεις μας, δεν θα είχαμε διαλευκάνει ούτε ένα έγκλημα μέχρι τώρα!»

«Σιγά τα εγκλήματα» έκανε ο Ραπανάκης. «Μέχρι τώρα ήταν μάλλον αθώες υποθέσεις».

«Καλύτερες πάντως από το τίποτα» μούγκρισε ο Κάλε. «Άλλωστε μπορεί κάποια στιγμή να έρθει και η μεγάλη υπόθεση. Χρειάζεται απλώς υπομονή».

Και η Στέφι αλλά και ο δίδυμος αδελφός της, ο Ραπανάκης, ανήκουν στους Κάλε και Σία. Φυσικά του Ραπανάκη δεν είναι αυτό το κανονικό του όνομα. Στην πραγματικότητα τον λένε Κάρστεν Ράντεμαχερ. Έχει όμως την ατυχία να είναι λιγάκι πιο κοντός και περισσότερο λεπτοκαμωμένος από τη δίδυμη αδελφή του. Έτσι προέκυψε το παρατσούκλι του.

«Ποιος είναι αλήθεια ο τύπος δίπλα στον οποίο στέκεται τώρα η κυρία Σούλτε-Στράτμαν;» ρώτησε η Στέφι τη θεία Χίλντα.

«Γιατί ρωτάς;» ρώτησε με τη σειρά της η θεία Χίλντα. «Σου αρέσει;»

Τώρα ήταν η σειρά της Στέφι να κοκκινίσει. «Πώς σου ήρθε αυτό; Αφού είναι πολύ μεγάλος!»

«Για μένα είναι πολύ μικρός» χαμογέλασε η θεία Χίλντα. «Παρ' όλα αυτά μου αρέσει».

Είχα προσέξει κι εγώ τον άντρα στον διπλανό πάγκο. Ήταν ένας από τους τύπους δίπλα στους οποίους στην παραλία προτιμάς να είσαι αόρατος. Τα πάντα επάνω του ήταν εφαρμοστά: το παντελόνι του, το μπλουζάκι του, το σακάκι του, ακόμα και το χτένισμά του – και μύες όπου και να κοιτάξεις!

Ίσως όμως και να μου φαινόταν τόσο όμορφος

απλώς επειδή η κυρία Σούλτε-Στράτμαν έδειχνε εξαιρετικά χλωμή και άρρωστη δίπλα του. Ήταν βέβαια έγκυος, όμως αυτό δεν είναι αρρώστια. Την παρατηρούσα κάθε τόσο τις τελευταίες ημέρες και διαπίστωνα ότι φαινόταν όλο και πιο χλωμή και πιο καταβεβλημένη. Τώρα, ωστόσο, συζητούσε ιδιαίτερα ζωηρά με τον γόη. Και μάλιστα γέλαγε!

«Ρε μεγάλε! Τι τύπος είναι αυτός;» ρώτησα τη θεία Χίλντα.

«Ζηλεύεις, Φρίντελ;» αναρωτήθηκε η Στέφι χαμογελώντας πονηρά.

«Σιγά!» φώναξα κάπως υπερβολικά γρήγορα.

«Τον λένε Ρίτερ» απάντησε η θεία του Κάλε με ένα παράξενο χαμόγελο. «Είναι καινούριο μέλος στον σύλλογό μας. Όμως είναι ήδη πολύ γνωστός».

«Προπαντός στις κυρίες!» Ο θείος Βέρνερ χαμογέλασε πονηρά.

«Ορίστε, κοιτάξτε!» είπε κάποιος πίσω μας. «Τώρα φλερτάρει και με εγκύους!» Ήταν ο κύριος Κοσλόβσκι, ο πρόεδρος του συλλόγου περιβολάρηδων «Το Χοντρό Μπιζέλι». Είχε τον πάγκο του δίπλα μας, από την άλλη πλευρά.

«Ακριβώς!» φώναξα και εισέπραξα και πάλι ένα πονηρό χαμόγελο από τη Στέφι.

Η θεία Χίλντα κούνησε το κεφάλι. «Πιθανότατα της εξηγεί τις μεθόδους βιολογικής καλλιέργειας που χρησιμοποιεί».

«Πφφ! Μεθόδους καλλιέργειας!» φώναξε ο κύριος

Κοσλόβσκι. «Αυτός δεν πουλάει καν λαχανικά, μονάχα τις παράξενες σκόνες του!»

«Το πρόσεξα κι εγώ» είπε ο Κάλε. «Τι μαντζούνια είναι αυτά;»

«Μαντζούνια!» φώναξε ο κύριος Κοσλόβσκι. «Ακριβώς αυτή είναι η σωστή έκφραση, αγόρι μου! Κανείς δεν ξέρει τι μαντζούνια είναι αυτά!»

«Φτάνει πια, Έβαλντ» είπε ο θείος Βέρνερ. «Όλα του τα προϊόντα είναι απολύτως βιολογικά και φιλικά προς το περιβάλλον. Αφού ο κύριος Ρίτερ μάς το εξήγησε στην τελευταία συνεδρίαση του συλλόγου μας».

Ο κύριος Κοσλόβσκι έχωσε τα χέρια του μέχρι τους αγκώνες στις τσέπες του παντελονιού του. «Βιολογικά! Φιλικά προς το περιβάλλον! Μπα! Τι μας λέει!»

Προτού προλάβει να απαντήσει ο θείος Βέρνερ, ο κύριος Κοσλόβσκι έκανε μεταβολή και επέστρεψε με βαριά βήματα στον πάγκο του.

«Απ' ό,τι φαίνεται δεν συμπαθιούνται και πολύ οι δυο τους» έκανε η Στέφι.

Ο θείος Βέρνερ χαμογέλασε μέχρι τα αυτιά. «Αυτό να λέγεται. Ο Έβαλντ δεν βρίσκει τίποτα καλό να πει γι' αυτόν. Πάντως όχι μετά την τελευταία μας συνεδρίαση».

«Μα τι έγινε εκεί;» ρώτησε ο Ραπανάκης.

«Εκεί ο κύριος Ρίτερ έβαλε υποψηφιότητα για την προεδρία του συλλόγου».

«Ρε μεγάλε! Μα αφού πρόεδρος είναι ο κύριος Κοσλόβσκι!»

«Ακόμη» απάντησε η θεία Χίλντα. «Όμως σε δυο μήνες θα γίνουν ξανά εκλογές. Και ο κύριος Ρίτερ δεν έχει λίγες πιθανότητες».

«Έχει πάντως σίγουρες τις ψήφους των γυναικών» είπε ο θείος Βέρνερ χαμογελώντας πονηρά.

«Μα γιατί θα ήταν τόσο κακό για τον κύριο Κοσλόβσκι να γίνει ο κύριος Ρίτερ ο καινούριος πρόεδρος;» ρώτησε ο Κάλε.

Ο θείος Βέρνερ ανασήκωσε τους ώμους. «Ο Έβαλντ δεν τα πάει καλά με την πρόωρη συνταξιοδότησή του».

«Με τι;» ρώτησε η Στέφι.

«Ο Έβαλντ δεν είναι ακόμη και τόσο μεγάλος σε ηλικία» απάντησε η θεία Χίλντα. «Όμως η εταιρία του τον έβγαλε στη σύνταξη. Και τώρα δεν ξέρει τι να κάνει με τόσο απεριόριστο ελεύθερο χρόνο που έχει. Κι έτσι χαίρεται με κάθε απασχόληση. Εάν ο κύριος Ρίτερ τού αρπάξει μέσα από τα χέρια του τη θέση του προέδρου του συλλόγου, αυτό θα ήταν αρκετά άσχημο για τον Έβαλντ».

Μπορούσα να καταλάβω τον κύριο Κοσλόβσκι, τουλάχιστον σε ό,τι είχε σχέση με αυτόν τον κύριο Ρίτερ. Από την πρώτη στιγμή δεν τον συμπάθησα. Και μάλιστα καθόλου, από τότε που τον είδα να φλερτάρει με την κυρία Σούλτε-Στράτμαν. Κι εκείνη φάνηκε να ενδιαφέρεται όντως για αυτά τα μαντζούνια που πούλαγε στον πάγκο του ο κύριος Ρίτερ! Μου ήρθε η επιθυμία να πάω και να του πω ότι εγώ τη γνωρίζω πολύ περισσότερο καιρό. Όμως μια ματιά στους μυς

του μου είπε ότι θα ήταν μάλλον καλύτερα να παραμείνω εκεί όπου ήμουν, και να συνεχίσω να πουλάω τις Άγριες Χίλντες του θείου Βέρνερ.

Όταν το απόγευμα βοηθήσαμε τη θεία Χίλντα και τον θείο Βέρνερ να μαζέψουν, είχαν πουληθεί πραγματι σχεδόν όλα τα αγγούρια.

«Δεν υπάρχουν πλαστά χαρτονομίσματα εδώ, σας το εγγυώμαι» είπε ο Κάλε, αφού είχε ρίξει μια ακόμη εξεταστική ματιά στις εισπράξεις.

«Ε, τότε ησύχασα» είπε ο θείος Βέρνερ, κλείνοντας το μάτι σ' εμένα και στον Ραπανάκη.

«Δεν μπορείς να δουλέψεις κι εσύ λιγάκι;» φώναξε η Στέφι.

«Μα τι νομίζεις ότι κάνω όλη την ώρα εδώ πέρα;» ρώτησε ο Κάλε παρεξηγημένος, όμως μετά μας βοήθησε.

Έτσι ήμασταν οι πρώτοι που είχαν μαζέψει εντελώς τον πάγκο τους, και τον είχαν λύσει.

Ετοιμαζόμασταν να φύγουμε, όταν μας έγνεψε ο κύριος Κοσλόβσκι.

«Μπορείτε να με βοηθήστε, παιδιά; Έχω ακόμη τόσα να μαζέψω και είμαι ολομόναχος!»

«Ρε μεγάλε!» είπα χαμηλόφωνα. «Πεινάω. Θέλω να πάω σπίτι!»

«Λίγη κίνηση θα σου κάνει πολύ καλό, Φρίντελ» έκανε η θεία Χίλντα. «Και έτσι το φαγητό θα σου φανεί νοστιμότερο».

Παρόλο που οι φίλοι μου είχαν προφανώς τόσο λίγη όρεξη όσο κι εγώ να βοηθήσουν τον κύριο Κοσλόβσκι με τον πάγκο του, δεν φαινόταν να έχουμε άλλη επιλογή. Η θεία Χίλντα και ο θείος Βέρνερ, αντιθέτως, εξαφανίστηκαν στο περιβόλι τους.

«Τι θέλετε να κάνουμε;» ρώτησε ο Κάλε, καθώς στεκόμασταν μπροστά στον κύριο Κοσλόβσκι.

Εκείνος στην αρχή δεν απάντησε, παρά κοίταξε γύρω του, έτσι όπως κάνει πάντα ο Κάλε όταν φοβάται ότι θα τον κρυφακούσει κάποιος.

«Τον πάγκο θα τον λύσω μόνος μου, παιδιά» είπε μετά. «Θέλω να σας ζητήσω κάτι άλλο».

«Τι;» ρώτησε η Στέφι.

Πάλι κοίταξε γύρω του ο κύριος Κοσλόβσκι. Μετά έσκυψε προς το μέρος μας. Έμοιαζε σχεδόν λες και είχε πάρει μαθήματα από τον Κάλε.

«Έχετε μια ομάδα ντετέκτιβ, έτσι δεν είναι;»

Ο Κάλε τινάχτηκε και κοίταξε τον κύριο Κοσλόβσκι με γουρλωμένα μάτια. «Ναι – όμως βασικά είναι γραφείο ντετέκτιβ!»

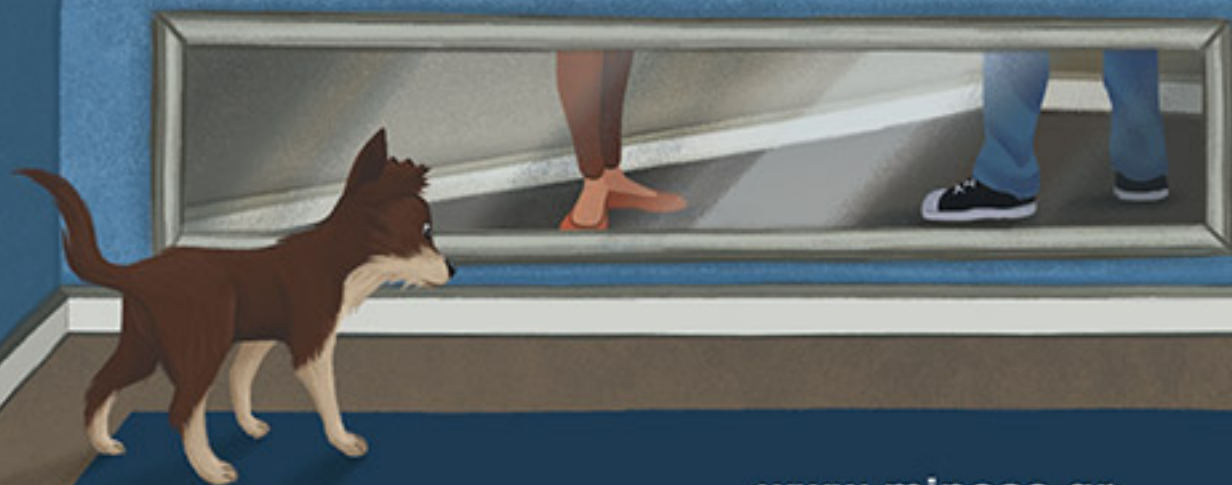
Ο κύριος Κοσλόβσκι έγνεψε αρνητικά. «Δεν έχει σημασία! Έχω να σας αναθέσω μια αποστολή. Αυστηρά μυστική όμως!»

4½ ΦΙΛΟΙ ¹²

και η ύποπτη υπόθεση στο γυμναστήριο

Στους 4½ φίλους έχει ανατεθεί για πρώτη φορά μια πραγματική αποστολή. Ο κύριος Κοσλόβσκι, πρόεδρος του συλλόγου των Περιβολάρηδων, τους αναθέτει να κατασκοπεύσουν τον κύριο Ρίτερ, τον αντίπαλό του στις επόμενες εκλογές. Ο Κάλε με την παρέα του δεν τον αφήνουν από τα μάτια τους. Αφού εκείνος πηγαίνει κάθε μέρα στο γυμναστήριο, δεν απομένει πια τίποτε άλλο από το να γυμναστούν κι οι ίδιοι – προς μεγάλη λύπη του Φρίντελ, που απεχθάνεται τη γυμναστική.

Τι περιέχει το μυστηριώδες πακέτο που δίνει ο κύριος Ρίτερ σε δύο αθλητές; Τι κάνει η κυρία Σούλτε-Στράτμαν, η καθηγήτρια Βιολογίας, σε κατάσταση προχωρημένης εγκυμοσύνης στο γυμναστήριο; Και γιατί συναντάει ειδικά τον άντρα που κατασκοπεύουν οι 4½ φίλοι; Οι μικροί ντετέκτιβ θα φορέσουν φόρμες για να πάρουν μέρος στο πιο ύποπτο πρόγραμμα φυσικής αντοχής και να λύσουν το μυστήριο...

8+

www.minoas.gr

9 786180 215656

ISBN 978-618-02-1565-6

ΚΩΔ. 22407

FIT & FUN